

Iarna

Cârdei V. Mariana

Afară ninge-ntruna,
pe geamuri, flori de gheață,
în noapte-apar castele,
pe munți ascunși în ceață.

În albe blănuri iarna
s-a-nveșmântat sfioasă,
în juru-i roiesc fulgii,
facând-o mai frumoasă.

Îi suflă vântu-n plete
și fața îi dezmiardă,
crăiasă a zăpezii,
tronând în noaptea albă.

Ce peisaj feeric,
iată-l pe Moș Crăciun,
cu sacul plin de daruri
pornește iar la drum.

Copii cuminți visează,
dorințe se-mplinesc,
sub bradul plin de globuri
cadouri strălucesc.

Ce cald e în odaie,
miroase-a cozonac,
în oală fierb sarmale,
friptura-i la proțap.

Pe străzi s-aud colinde,
urări de voie bună,
și-n noaptea minunată
petrecem împreună.

E sărbătoarea lumii,
azi. s-a născut Cristos,
din inimi se revarsă
al dragostei prinos.